

Ημερολόγιο ασημάντων 427: Υποχωρεί ο κορονοϊός -έρχονται άλλοι ιοί καλοκαιρινοί και τουρίστες

Δημήτρης Τζουμάκας

Αλλά πάνω απ' όλα αδημονώ να πάω στον ανταγωνιστικό χώρο, στις καταλήψεις, όσες άντεξαν, στη Λέλα Καραγιάννη, στο Εμπρός να ακούσουμε τα πνευστά της Φανφάρας να δούμε τις Τσιριτσά-ντσουλες στο μονόπρακτο «Μετανοείτε» κι οτιδήποτε άλλο ήθελε προκύψει, ασφαλώς όχι μεγάλες παραγωγές, αλλά ζωντάνια και αμφισβήτηση.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

3 1.5.21 Δευτέρα. Νόμιζα ότι έστειλα το προηγούμενο κείμενό μου στο circogreco.gr αλλά αυτό το ευλογημένο μέσα από τις παραπραξίες της καθημερινότητας κατέληξε στο τσίρκο του Μαξίμου και αναστάτωσε την Αριστεία όλη! Τι αριστεριστικές συριζιές είναι ετούτα; αναφώνησαν οι κατέχοντες στη Ρηγίλη από Λένιν και τις παιδικές αρρώστιες αυτού.

Κι άλλος πυγμάχος της νύχτας νεκρός. Ο 39χρονος Έλληνας πυγμάχος, ο Τάσος Μπερδέσης έπεσε νεκρός με το φως της ημέρας από πυροβολισμούς, στη Βάρη, έξω από αθλητικό κέντρο. Το θύμα είχε απασχολήσει στο παρελθόν τις Αρχές και το όνομά του είχε συμπεριληφθεί σε δικογραφία της Ασφάλειας Πατρών (για υποθέσεις εκβιασμών και προστασίας σε καταστάματα).

Πρόκειται για τη δεύτερη δολοφονία μέσα σε ένα 24ώρο, καθώς χτες, το απόγευμα της Κυριακής δολοφονήθηκε μέσα στο καφενείο στα Σεπόλια άτομο αλβανικής καταγωγής. Αυτά δεν υπήρχαν παλιά. Το πολύ πολύ να έπεφτε καμιά καρπαζιά στο καφενείο. Κανείς σήμερα πια δεν προστατεύει τους πυγμάχους μας και τους νονούς από κακούς συμβούλους και αλβανούς.

Όλα αυτά πονάνε τον Καλόγερο της Βεργίνιας TV, που έχασε το Βλάχο του, αλλά πιο πολύ τον πονάει η καταδίκη της Χρυσής Ορδής, δεν μπορεί να την καταπιεί ο καλός αυτός άνθρωπος και μέγας μακεδονομάχος. «Ο Χρυσοχοϊδης είναι ένας Άπο τυχημένος. Επέτρεψε σε ένα όχλο 20.000 ανθρώπων να επηρεάσει την απόφαση του Δικαστηρίου», λέει. Ακόμη ο κ. Καλόγερος - αληθινή κι ουχί εικονική μετεμψύχωση και μετενσάρκωση Στυλιανού Παπακού - πονάει και για την πτώση Τραμπ και θέλει να του δώσουν το φάρμακο του μεγιστάνα του κιτς, των καζίνο και της αρπαχτής. Δώστε του το please, μπας και συνέλθει ο άνθρωπος εκεί στο Attica που το παίζει Χίος και Ίμβρος και Τένεδος μαζί.

31 5.1825. Αμφίρροπη ναυμαχία έξω από τη Σούδα ανάμεσα σε ελληνικά και αιγυπτιακά πλοία

1.6.21 Καλό μήνα η ώρα του Τεφλόν. Το τελευταίο του τεύχος αφιερωμένο στη σύγχρονη ρωσική φεμινιστική και κουίρ ποίηση, πάλι ασυναγώνιστο. Δεν θα θέλαμε (προς το παρόν) να ενοχλήσουμε τα χρυσά ήθη των πολυπληθών φίλων αναγνωστών γι αυτό ανθολογούμε από το περιοδικό ένα γλυκόπικρο κείμενάκι της Σοφίας Χατζοπούλου με τίτλο «Αμφιθυμία».

Η γιαγιά σήμερα παρακολουθούσε τις ειδήσεις. Αποσβολωμένη από την δυστυχία του κόσμου άλλοτε δάγκωνε τα χείλια της, άλλοτε κλαψούριζε κι άλλοτε σταυροκοπιόταν. Κάθε τόσο πάντως θαύμαζε την τηλεόρασή μας που είναι μεγάλη σαν σινεμάς και δείχνει πεντακάθαρα. Έτσι, διχασμένη, αποκοιμήθηκε μετά από λίγο στον καναπέ, ενώ ενημερωνόταν για μια

Ο Ρώσος σκηνοθέτης Andrey Zvyagintsev

τρομερή πλημμύρα στην Ινδονησία.

Άνοιξαν και οι αυτο-οργανωμένες Δομές Ταξικής Αλληλεγγύης και προσφορών ειδών 1ης ανάγκης το «Ντουλάπι» και βάλε, οι αναρχικές συλλογικότητες -ό,τι εν πάση περιπτώσει έχει απομείνει από την αστυνομία που κυνηγάει τους έφηβους...τρομοκράτες. Αυτοί δεν το βάζουν κάτω. Τυπώνουν αφίσες, μπροσούρες, φυλλάδια, διακινούν περιοδικά και βιβλία, ρούχα και ζυμαρικά, γρατζουνάνε κιθάρες, πίνουν μπύρες. Ζωσιμάδων και Καλλιδρομίου είδα μάλιστα ένα ζευγαράκι να φιλιέται στο αρχείο 71.

«Κάνουν σεξ στις πυλωτές», που θα έλεγε η φίλη μου Ιωαννίδου.

2.6.21 Τοποθετήθηκαν συσκευές που καθαρίζουν τον αέρα στην πλατεία Ομονοίας, ισοδύναμες με 30 δέντρα. Αυτό θέλαμε, έξυπνες συσκευές απορρόφησης ρυπογόνων μικροσωματιδίων. Το πράσινο περιττό. Δεν ξέρω αν κάθονται τα σπουργίτια στις αντιρυπογόνες αυτές συσκευές. Κάθονται όμως και παρακάθονται τα περιστέρια, με τα περιττώματά τους! Περιστεράκι μου!

Υποχωρεί ο κορονοϊός, έρχονται άλλοι ιοί, καλοκαιρινοί και τουρίστες

3.6.21 «Ο φόβος μη μείνει ξεχασμένο το ζώο για πάντα κάτω από το έδαφος». Ζωντανεύει ο πολιτισμός κι ας είναι από τους γερμανούς του Γκαίτε, απ' όπου κι ο τίτλος αυτής της βιντεο-έκθεσης. Θα πάμε. Όπως θα πάμε και στην Πινακοθήκη του Νιάρχου που εγκαινίασε ο πρωθυπουργός μας και βρίσκεται δίπλα στο Δερματολογικό του Συγγρού όπου οφείλω να απαλλαγώ από ένα Καλόγερο που φορτώθηκε στο attica tv.

Αλλά πάνω απ' όλα αδημονώ να πάω στον ανταγωνιστικό χώρο, στις κατα-

λήψεις, όσες άντεξαν, στη Λέλα Καραγιάννη, στο Εμπρός να ακούσουμε τα πνευστά της Φανφάρας να δούμε τις Τσιριτσά-ντσουλες στο μονόπρακτο «Μετανοείτε» κι οτιδήποτε άλλο ήθελε προκύψει, ασφαλώς όχι μεγάλες παραγωγές, αλλά ζωντάνια και αμφισβήτηση.

4.6.21 Nelyubov/ Χωρίς αγάπη (2017) του Αντρέι Σβιάγγκιντσεφ. Ο εξαιρετικός ρώσος σκηνοθέτης Αντρέι Σβιάγγκιντσεφ που μας καθήλωσε με τον πολιτικό Λεβιάθαν μας πηγαίνει τώρα πιο ψυχαναλυτικά (πιο ψυχοβγαλτικά για την ακρίβεια) στις χωρίς αγάπη ανθρώπινες σχέσεις. Σκληρή ταινία! Οι γονείς που δεν αγαπούν το παιδί τους. Που σκέφτονται μόνο τον εαυτό τους. Κι αυτό εξαφανίζεται. Οι γυναίκες είναι συμφεροντολόγες, οι άντρες φαλλοκράτες και η κοινωνία στο έλεος του μετασοβιετικού φιλελευθερισμού και ατομισμού. Η σκοτεινή πλευρά της ανθρώπινης φύσης, οι αλλοτριωμένοι γονείς κουβαλάνε τραύματα, έχουν υπάρξει θύματα κι αυτοί και το γαϊτανάκι της δυστυχίας δεν μπορούμε να καταλάβουμε ακριβώς αν είναι πολιτικό, «δομικό» (!) καθεστωτικό, σεξουαλικό, κοινωνικό, υπαρξιακό, κυρίως οικονομικό ή όλα (ξεχαρβαλωμένα) μαζί.

5.6.21 Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος. Σαν σήμερα γεννιέται ο Δημήτρης Τζουμάκας (1965!) μέγας διαστρεβλωτής της πραγματικότητας.

Φτιάχνεις караβάκια/ από χαρτί/ και γιορτάζεις γενέθλια/ με πολύχρωμα μπαλόνια/ και κρίσεις πανικού.

Μου διαφεύγει ποιανού ποιητή/ποιήτριας είναι οι στίχοι κι ας με συγχωρέσει το ότι μου αρέσουν τόσο πολύ, ώστε να ξεχνάω το όνομά του/της και το έτος γεννήσεώς μου.